

Екатерина I.

Русската Императрица.

Екатерина Алексіевна ся родила близу при Дерпатъ, малъкъ градецъ въ Ливоніѣхъ отъ сиромасы но добродѣтели родители. Слѣдъ смъртъхъ на бащѣ си, тя живѣеше на едно съ старѣхъ си майкѣхъ въ единъ колибѣхъ съ сламѣхъ покрытъхъ; тѣхъ живѣяхъ сиромашки но твърдѣ благодарни и дѣвѣхъ. Въ таквъхъ сѣстоѣніе отстранени отъ очитѣхъ на свѣтъхъ, Екатерина съ трудѣхъ на собственыхъ си рѣцѣхъ хранише майкѣхъ си, която вече неможаше сама да ся храни. Когато Екатерина предеше, старата ѣ майка сѣдеше до неѣхъ и прочиташе нѣкоѣхъ религіознѣхъ книгѣхъ. А когато ся свършахъ трудовѣхъ на деньхъ, сѣдахъ и дѣвѣхъ край огньхъ, та съ благодареніе вкусахъ отъ простѣхъ и скуднѣхъ нѣкоѣхъ хранѣхъ.

При всичко че на Екатерина и лицето и възрастъхъ бѣхъ отъ най-свършенныхъ на хубость, но тя ся виждаше да има всичкото си вниманіе дадено на това, какъ да освършенствува красотѣхъ на умственыхъ си дарованія. Майка ѣ бѣше ѣхъ научила да чете и да пише, а единъ Лютеранинъ священникъ бѣше ѣхъ наставилъ въ длѣжно-ститѣхъ на христіанскѣхъ религіѣхъ. Природно тя имаше не само силнѣхъ паметъ но и право разсѣжденіе, и можаше не само скоро, но и положително да мысли. Селянитѣхъ сѣсѣди бѣхъ сѣгледали хубостьхъ и добродѣтельхъ ѣхъ, и мнозина отъ тѣхъхъ искахъ да ѣхъ зематъ за женѣхъ; но напраздно, защото толкохъ обичаше майкѣхъ си, щото за да ся отдѣли отъ неѣхъ, не искаше нито да го чуе.

Екатерина бѣше на петнадесетъ години, когато умре майкѣхъ ѣхъ. Тогазъ тя остави сламенѣхъ колибѣхъ, и отиде да живѣе при Лютеранина священникъ, който отъ дѣте бѣше ѣхъ училъ на христіанското ученіе. Въ тѣзи кѣщѣхъ тя живѣеше като дѣтонаставницѣхъ на дѣцата на благодѣтеля си, и въ поведеніето ѣхъ ся виждаше разумность непрѣложна и чудна живость. Старецѣхъ священникъ, който ѣхъ имаше като своѣхъ дѣщерѣхъ, погрыжи ся да ѣхъ изучи на всичко онова що сѣстави благороднѣхъхъ отхрадѣхъ на женскѣхъ полѣхъ